

INFÀNCIA MISSIONERA: “COMPARTESC EL QUE TENC!”

Des de fa anys, durant el mes de gener, des del Secretariat de Missions i el Secretariat per a la Iniciació Cristiana, convocam els infants que estan preparant-se per a rebre el sagrament de l'Eucaristia. L'objectiu últim, que sempre es manté darrere tots els lemes i les activitats que feim cada any, és inculcar dues coses: que la missió és cosa de tots i que els infants han d'ajudar els infants.

Els lemes de cada any el que fan és destacar un o altre punt de vista, en ocasions en cicles que comparteixen una mateixa temàtica de fons. Mentre l'any passat destacàvem que hem de compartir la nostra pròpia essència, “compartesc el que som”, aquest any ens hem centrat en la necessitat de “compartir el que tenc”.

En un món ric com el nostre, és fàcil trobar gent que passa dificultats per a cobrir aspectes bàsics de la vida quotidiana. Els infants no poden ser estranys a aquesta realitat, però, sobretot, no poden tancar els ulls a un fet: ells tenen coses -moltes coses- que altres necessiten i no tenen. Per tant, hem de demanar-los, clarament, explícitament que comparteixin allò que tenen.

Trencar el cercle de l'egoisme, sortint de l'individualisme no és tan sols un bon objectiu filantròpic, destinat a ser millors persones, sinó que és una exigència que ens ve de la nostra condició de seguidors de Jesús. Des de la primera comunitat de Jerusalem, just després de la resurrecció del Senyor, aquest era el distintiu dels cristians: “La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots” (Ac. 4, 32). Certament, la primera comunitat ha de ser exemple per als infants i també per als adults de les nostres comunitats cristianes. Compartir el que tenim és una exigència que ens ve del fet de ser germans, fills del mateix Pare.

Però, no tan sols hem de compartir allò material que tenim, sinó també hem de ser capaços de compartir la fe que hem rebut, de manera que tots hem de ser missioners, cadascú des de la seva realitat personal. Els infants, amb la seva sinceritat i senzillesa, ens poden mostrar als adults com viure aquesta transmissió de la fe, sempre que ells també descobreixin en nosaltres que aquest és un tret fonamental de la nostra vida cristiana.

Els infants ens fan mantenir l'esperança en el futur; a l'inici del Jubileu d'aquest any, intentem fixar-nos en ells. D'una banda, per a ser millors referents en el seu desenvolupament humà i cristià; d'altra, per aprendre com podem ser de generosos quan ens feim com a infants, per a viure millor la nostra fe.

Amb la trobada d'aquest any intentem aprofundir aquests valors, de manera que allò que som i allò que tenim estigui al servei de la nostra fe i del món.

Joan M. Mercadal Victory, diaca

Director del Secretariat per a la Iniciació Cristiana i el Catecumenat